

DWOIĆ SIĘ (3) *vb impf*

o jasne.

Zawsze się.

praes 3 sg dwoi się (1). ◇ 3 pl dwoją się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Dzielić się na dwie części, rozdzielać się, rozpoławiac się* (2) :

Zwrot: »na poły się dwoić« (2): Weźrzy potym ku gorze/ á chmury lie broią/ Rostárgnionie powietrzem/ ná poły lie dwoią. Wdzyęczna modrość ná niebie wnet lie okazáá *RejWiz* 165v, 64v.

2. *Podwajać się; tu przen: podwajać swoją cenę, wzrastać dwukrotnie pod względem wartości* (1) : A iáko wdźięcznie szmárákiem złoto fyje dwoi: Ták téy szláchetnéy dufzy w tym cíele przyftoi. *KochPieś* 9.

Formacje współrdzenne: rozdwoić się; rozdwojać się.

ZZie